EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 27.10.2021
COM(2021) 665 final

2021/0343 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2014/59/EU vad gäller tillsynsbehandlingen av grupper av globala systemviktiga institut med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter och en metod för den indirekta teckningen av instrument som är kvalificerade för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013[1] (*kapitalkravsförordningen* eller CRR) fastställs tillsammans med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU[2] (*kapitalkravsdirektivet* eller CRD) regelverket för tillsyn över kreditinstitut som är verksamma i unionen. CRR och CRD antogs efter finanskrisen 2008–2009 för att stärka motståndskraften hos institut som är verksamma inom EU:s finanssektor och är till största delen baserade på de globala standarder som överenskommits med EU:s internationella partner, i synnerhet Baselkommittén för banktillsyn (*Baselkommittén*).

Kapitalkravsförordningen har därefter ändrats för att ta itu med kvarstående brister i tillsynsregelverket och för att genomföra vissa kvarstående delar av den globala reform av finansiella tjänster som krävs för att säkerställa institutens motståndskraft. En större översyn blev följden av det paket med riskreducerande åtgärder som antogs av Europaparlamentet och rådet den 20 maj 2019 och offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 7 juni 2019. Paketet innehöll bland annat ändringar av unionens ram för resolution av banker genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879[3], som ändrade Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU[4] (*direktivet om återhämtning och resolution av banker* eller BRRD), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/877[5], som ändrade Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014[6] (*förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen* eller SRMR) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876[7], som ändrade CRR. Genom denna reform genomfördes den internationella standarden för total förlustabsorberingskapacitet (*TLAC-standarden*) för

---

1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

2 Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

3 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om direktiv 98/26/EG (EUT L 150, 7.6.2019, s. 296).

4 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

5 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/877 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet (EUT L 150, 7.6.2019, s. 226).

6 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

7 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 150, 7.6.2019, s. 1).

globala systemviktiga institut i unionen som antogs av rådet för finansiell stabilitet i november 2015[8], och skärptes tillämpningen av minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder (*MREL-kravet*) för alla institut som är etablerade i unionen.

Enligt TLAC-standarden är globala systemviktiga banker skyldiga att inneha ett tillräckligt stort belopp av i hög grad förlustabsorberande (nedskrivningsbara) skulder för att säkerställa en smidig och snabb förlustabsorbering och rekapitalisering i händelse av resolution. I genomförandet av TLAC-standarden i unionsrätten, närmare bestämt genom ändringar av CRR, beaktades det befintliga institutionsspecifika kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i BRRD[9]. De båda regelverken är dessutom nära sammanlänkade, särskilt genom korshänvisningar från BRDD och SRMR till CRR. Exempelvis förlitar sig BRRD och SRMR normalt på det totala exponeringsmåttet och det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknade enligt CRR för att beräkna och uttrycka MREL-kravet. De två kraven bör därför förstås som kompletterande delar av en gemensam ram[10]. Den reviderade ramen bör på ett bättre sätt säkerställa att instituts förlustabsorbering och rekapitalisering sker via privata medel när dessa institut får finansiella svårigheter och försätts i resolution. TLAC och MREL-kravet är därmed mycket viktiga för att man på ett ändamålsenligt sätt ska kunna hantera bankkriser och minska deras negativa inverkan på den finansiella stabiliteten och de offentliga finanserna. TLAC och de reviderade bestämmelserna för MREL-kravet blev tillämpliga i unionen den 27 juni 2019 respektive den 28 december 2020.

I linje med internationella standarder erkänns i unionsrätten både resolutionsstrategier med en enda ingångspunkt och resolutionsstrategier med flera ingångspunkter[11]. Enligt resolutionsstrategin med en enda ingångspunkt försätts enbart en gruppenhet, vanligtvis moderföretaget, i resolution (*resolutionsenhet*), medan andra gruppenheter, vanligtvis rörelsedrivande dotterföretag, inte omfattas av resolutionsåtgärder. I stället överförs dessa dotterföretags förluster till resolutionsenheten och kapital överförs till dotterföretaget. Detta säkerställer att dotterföretagen kan fortsätta att bedriva sina verksamheter friktionsfritt också efter den tidpunkt då de inte längre är bärkraftiga. Varje resolutionsenhet utgör en resolutionsgrupp, tillsammans med de dotterföretag som tillhör den och som inte själva är resolutionsenheter. Enligt resolutionsstrategin med flera ingångspunkter kan mer än en enhet i bankgruppen försättas i resolution. Följden är att det kan finnas mer än en resolutionsenhet och därmed mer än en resolutionsgrupp i bankgruppen. Den underliggande principen för resolutionsstrategin med flera ingångspunkter är att möjliggöra resolution för en viss resolutionsgrupp på ett rimligt och trovärdigt sätt utan att undergräva möjligheten till resolution för andra resolutionsenheter och resolutionsgrupper i samma konsoliderade bankgrupp.

Den reviderade ramen för resolution av banker föreskriver att MREL-kravet för resolutionsenheter bör fastställas på gruppnivå för en resolutionsgrupp (*externt MREL-krav*)[12].

---

8 Rådet för finansiell stabilitet, *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet*, 9.11.2015.

9 Närmare bestämt förutsågs i CRR ett nytt krav för kapitalbas och kvalificerade skulder för de institut som har identifierats som globala systemviktiga institut, medan det institutspecifika tillägget för dessa systemviktiga institut samt det institutspecifika kravet för institut som inte är globala systemviktiga institut infördes genom riktade ändringar av BRRD och SRMR.

10 Skäl 16 i förordning (EU) 2019/876, skäl 2 i direktiv (EU) 2019/879 och skäl 2 i förordning (EU) 2019/877.

11 Skäl 4 i direktiv (EU) 2019/879.

12 Artikel 45e i BRRD.

Dessutom anges hur förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapaciteten bör fördelas *inom* resolutionsgrupper (*internt MREL-krav*)[13].

Enligt BRRD måste finansiella instrument som är kvalificerade för interna MREL-krav som regel innehas av resolutionsenheten, dvs. vanligen moderföretaget[14]. Skälet till detta är att regeln ska säkerställa att förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapaciteten för ett dotterföretag tillhandahålls av dess moderföretag, dvs. av resolutionsenheten. Moderföretaget kan inneha instrument som är kvalificerade för interna MREL-krav antingen direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionsgrupp (se illustration nedan). Möjligheten för instrument att också indirekt tecknas av moderföretaget genom intermediära enheter motiverades av att skyldigheten att efterleva interna MREL-krav inte i onödan bör ändra de befintliga finansieringskanalerna för bankgrupper där finansieringen avseende förvärv av sådana instrument är strukturerad kring ägandekedjor och distribueras till dotterföretagen i gruppen genom intermediära enheter och inte direkt av de yttersta moderföretagen (resolutionsenheter).

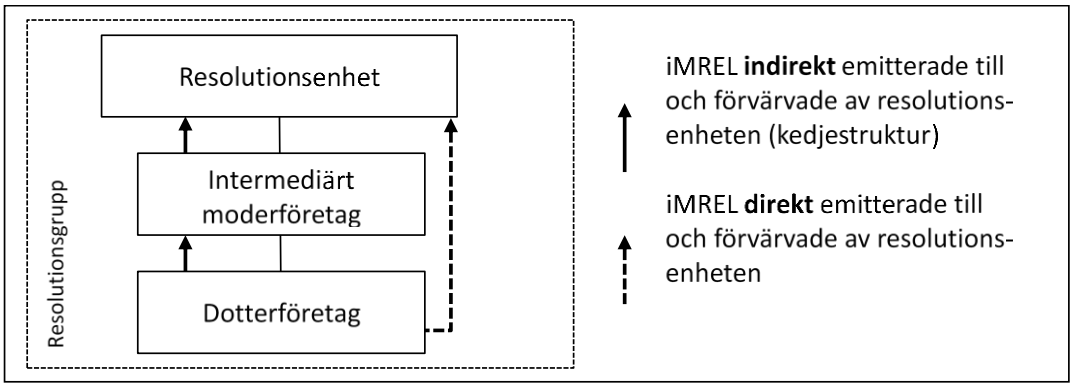

Illustration: Teckning av instrument som är kvalificerade för interna MREL-krav (direkt eller indirekt)

För att genomföra metoden med indirekt teckning av instrument som är kvalificerade för det interna MREL-kravet inom resolutionsgrupper, även kallad kedjestrukturmetoden, och för att säkerställa att metoden är säker sett ur ett tillsynsperspektiv, gav medlagstiftarna Europeiska bankmyndigheten (EBA) i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder och kommissionen i uppdrag att på den grunden anta en delegerad akt i syfte att ange en metod för en sådan indirekt emission av kvalificerade instrument[15]. Enligt uppdraget i BRRD bör metoden

---

13 Artikel 45f i BRRD. Det kallas internt krav mot bakgrund av att de kvalificerade instrumenten normalt måste vara internt finansierade i bankgruppen, närmare bestämt av ett dotterföretags yttersta moderföretag.

14 Enligt artikel 45f.2 a i i BRRD är det också tillåtet att som kvalificerade skulder för interna MREL-krav anse sådana *skulder* som emitteras till och förvärvas av en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp, så länge utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter i enlighet med artiklarna 59–62 i BRRD inte inverkar på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget. Enligt artikel 45f.2 b ii i BRRD får dessutom interna MREL-krav uppfyllas av *kapitalbas* som inte är kärnprimärkapital och som emitteras till och förvärvas av enheter som inte ingår i samma resolutionsgrupp, så länge som utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artiklarna 59–62 inte inverkar på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget.

15 Artikel 45f.6 i BRRD.

- medge en korrekt överföring av förluster från dotterföretag till deras yttersta moderföretag (resolutionsenheten) och en korrekt överföring av kapital från det moderföretaget till dotterföretagen,
- säkerställa att dotterföretagens förlustabsorberingskapacitet inte också tas med vid bedömning av det intermediära moderföretagets efterlevnad av interna MREL-krav, och
- säkerställa att resultatet är likvärdigt med resultatet av det yttersta moderföretagets (resolutionsenhetens) direkta teckning av kvalificerade instrument som emitterats av dotterföretag.

EBA har sedan början av 2020 arbetat med förslaget till tekniska tillsynsstandarder på grundval av ett avdragssystem, i linje med uppdraget i BRRD och rekommendationerna i relevanta internationella standarder[16]. I det avdragssystem som utarbetats av EBA anges att instrument som är kvalificerade för interna MREL-krav som emitterats av dotterföretag till resolutionsenheten via ett intermediärt moderföretag behöver dras av i sin helhet från beloppet för det intermediära moderföretagets egen interna MREL-kapacitet. En sådan avdragsmetod ansågs vara mest förenlig med de villkor som anges i uppdraget i BRRD och ansågs befrämja genomförandet av ramen för det interna MREL-kravet[17].

Den metod som EBA utarbetade har varit föremål för ett offentligt samråd[18]. Av samrådet framgick att det generellt fanns stöd för förslaget till tekniska tillsynsstandarder. Dock påtalades flera inkonsekvenser mellan de krav på delegering som fastställs i BRRD och de befintliga tillsynsregler som fastställs i CRR. I en skrivelse till Europeiska kommissionen av den 25 januari 2021[19] beskrev EBA att samspelet mellan BRRD och CRR inte tillåter tillämpningen av den tillsynsbehandling som krävs för att uppdraget ska kunna fullgöras såsom ursprungligen avsågs. Närmare bestämt noterade EBA att det enligt CRR inte är tillåtet att dra av instrument som är kvalificerade för interna MREL-krav och, som en följd av detta, inte heller är tillåtet att tillämpa en lämplig riskvikt på noll procent i samtliga fall som är av betydelse för uppdraget enligt BRRD. Liknande problem konstaterades när det gäller bruttosoliditetskravet i CRR. Enligt EBA skapar denna situation både en inkonsekvens mellan tillsynsramen och resolutionsramen och motsäger kravet i uppdraget enligt BRRD på ett resultat som är likvärdigt med resultatet av direkt teckning. Den slutsats som drogs var att kraven i BRRD inte kan uppfyllas utan ytterligare bestämmelser som inte enbart kan anges genom tekniska tillsynsstandarder utan som måste anges i nivå 1-text.

Utöver behovet av att genomföra metoden med indirekt teckning av instrument som är kvalificerade för interna MREL-krav har vissa andra resolutionsrelaterade problem

---

16 Rådet för finansiell stabilitet, *Guiding Principles on the Internal Total Loss-absorbing Capacity of G-SIBs ('Internal TLAC')*, 6.7.2017. Enligt systemet ska instrument som är kvalificerade för det interna MREL-kravet, vilka emitterats av dotterföretaget och tecknats av det intermediära moderföretaget, dras av i sin helhet från de kvalificerade instrument som emitterats av det intermediära moderföretaget för att uppfylla dess egna interna MREL-krav.

17 I sitt arbete övervägde EBA även andra metoder, men avfärdade dem som oförenliga med villkoren i BRRD om internt MREL-krav eller på grund av att de inte var tillräckligt tillsynsanpassade eller enkla.

18 EBA/CP/2020/18, den 22 juli 2020, finns på: https://www.eba.europa.eu/calendar/eba-consults-technical-standards-indirect-subscription-mrel-instruments-within-groups

19 EBA-2020-D-3378, den 25 januari 2021, finns på: https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/About%20Us/Missions%20and%20tasks/Correspondence%20with%20EU%20institutions/2021/962427/2021%2001%2025%20Letter%20to%20J%20Berrigan%20re%20Art%2045f%286%29%20BRRD%20%28daisy%20chains%29.pdf

konstaterats sedan den reviderade TLAC-/MREL-ramen blev tillämplig 2019[20]. Dessa problem gäller framför allt regleringen av grupper av globala systemviktiga institut med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter, däribland grupper med flera ingångspunkter som har dotterföretag i tredjeländer. Exempelvis anges i CRR för närvarande inte huruvida de olika justeringarna av TLAC[21] för globala systemviktiga institut med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter också omfattar de dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut som finns i ett tredjeland. I formeln[22] för beräkningen av överskottet för TLAC/MREL för ett dotterföretag inom ramen för det allmänna avdragssystem som är tillämpligt på globala systemviktiga institut med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter beaktas dessutom endast det *riskbaserade* TLAC-/MREL-kravet för dotterföretaget, och inte det *icke-riskbaserade* TLAC-/MREL-kravet. Bland de ytterligare problem som påpekades finns vissa motsägelser i nivå 1-texten, framför allt vad gäller samspelet mellan bestämmelserna i CRR och BRRD[23] som är av betydelse för hanteringen av vissa potentiella inkonsekvenser mellan krav baserade på enda ingångspunkt eller på flera ingångspunkter. Slutligen har vissa problem noterats vad gäller villkoren[24] för att instrument ska vara kvalificerade för det interna TLAC-kravet, som är av betydelse vid hantering av fallerande EU-dotterföretag till globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU.

Vissa riktade ändringar av särskilda resolutionsrelaterade aspekter av CRR är nödvändiga för att åtgärda ovan nämnda problem. I synnerhet behöver regleringen av grupper av globala systemviktiga institut med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter, däribland grupper med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter som har dotterföretag i tredjeländer, vara bättre anpassad till den behandling som beskrivs i TLAC-standarden. Detta skulle bidra till att säkerställa att varje resolutionsenhet och resolutionsgrupp som tillhör dessa globala systemviktiga institut vid resolution kan fortsätta att bedriva viktig verksamhet utan risk för spridning. De föreslagna ändringarna ändrar inte den övergripande strukturen i ramen, men de säkerställer korrekt tillämpning av TLAC och MREL.

För det första är det nödvändigt att direkt i CRR införliva en särskild tillsynsbehandling avseende den indirekta teckningen av instrument som är kvalificerade för interna MREL-krav (kedjestrukturmetoden). De föreslagna ändringarna av CRR åtgärdar de konstaterade inkonsekvenserna mellan CRR och BRRD, vilka beskrevs i EBA:s skrivelse till Europeiska kommissionen av den 25 januari 2021. Närmare bestämt skulle det avdragssystem som utarbetas av EBA inom ramen för förslaget till tekniska tillsynsstandarder enligt BRRD införlivas direkt i CRR. Detta säkerställer att indirekt teckning av interna MREL-krav inom resolutionsgrupper med flera ägarnivåer fungerar väl, i linje med den politiska överenskommelse som nåddes under förhandlingarna om direktiv (EU) 2019/879. Dessutom säkerställer ändringarna att behandlingen av innehav av instrument som är kvalificerade för MREL-krav fortsatt stämmer överens både i resolutionsramen och tillsynsramen, och möjliggör därför genomförandet av det avdragssystem som EBA utarbetat, samtidigt som man undviker införandet av onödigt komplicerad behandling av dessa exponeringar.

För det andra behöver bestämmelserna i CRR förtydligas vad gäller jämförelsen mellan beloppet för de faktiska TLAC-kraven för alla resolutionsgrupper i en grupp av globala systemviktiga institut med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter och det teoretiska

[20] Kapitel 5.2–5.5 i motiveringen innehåller utförliga förklaringar av de särskilda problemen.
[21] Artikel 12a och 72e.4 i CRR.
[22] Artikel 72e.4 i CRR.
[23] Artiklarna 12a och 92a.3 i CRR och 45h.2 i BRRD.
[24] Artikel 72b.2 i CRR.

kravet baserat på en enda ingångspunkt för den gruppen av globala systemviktiga institut[25]. De föreslagna ändringarna behövs för att förtydliga i vilken utsträckning resolutionsmyndigheter kan hantera potentiella inkonsekvenser mellan krav baserade på en enda ingångspunkt och på flera ingångspunkter. Detta skulle uppnås genom att behandlingen enligt CRR anpassas till den som anges enligt BRRD[26] och TLAC-standarden[27].

För det tredje är det nödvändigt att ändra formeln för beräkningen av överskottet för TLAC/MREL inom ramen för det allmänna avdragssystem som är tillämpligt på globala systemviktiga institut med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter[28] för att säkerställa att formeln beaktar både de riskbaserade och de icke-riskbaserade TLAC-/MREL-kraven för dotterföretaget, i linje med TLAC-standarden. Det innebär att man undviker överskattning av överskottet för TLAC/MREL för ett visst dotterföretag.

För det fjärde bör vissa bestämmelser i CRR som är tillämpliga på globala systemviktiga institut med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter förtydligas för att medge att dotterföretag som är etablerade utanför unionen beaktas. Detta skulle innebära en anpassning av CRR till motsvarande TLAC-princip som överenskommits internationellt, som är tillämplig när det gäller dotterföretag som är etablerade i alla jurisdiktioner som omfattas av rådet för finansiell stabilitet.

För det femte behövs vissa riktade förtydliganden inom ramen för kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för institut som är större dotterföretag till globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU (*internt TLAC*) för att säkerställa att skuldinstrument som utfärdas av dessa institut kan uppfylla alla kvalifikationskriterier för kvalificerade skuldinstrument. Skälet till denna ändring är att kvalifikationskriterierna för kvalificerade skuldinstrument för närvarande bygger på antagandet att dessa instrument emitteras av en resolutionsenhet och inte av dotterföretag som omfattas av ett internt TLAC-krav. Skillnaden skulle kunna hanteras genom ett förtydligande av att samma kvalificeringsvillkor som gäller resolutionsenheter också i tillämpliga delar gäller enheter som inte är resolutionsenheter. Detta skulle i sin tur göra det möjligt för dessa institut att uppfylla sina interna TLAC-krav bl.a. med kvalificerade skulder, i överensstämmelse med medlagstiftarnas ursprungliga avsikt[29].

Dessa föreslagna ändringar av CRR kan spela en viktig roll för att förbättra ett instituts möjligheter till resolution. Med tanke på att motsvarande bestämmelser redan är tillämpliga i unionen bör de föreslagna ändringarna genomföras utan onödiga dröjsmål. Ytterligare ett skäl till varför ett snabbt antagande behövs är att bankgrupper behöver förtydliganden om kedjestrukturmekanismen för att kunna avgöra hur de bäst kan förbereda sin kapacitet för vad gäller interna MREL-krav mot bakgrund av den allmänna tidsfrist för efterlevnad av MREL-

---

25 Artiklarna 12a och 92a.3 i CRR.

26 Artiklarna 45d.4 och 45h.2 i BRRD.

27 I avsnitt 3 i villkorsförteckningen för TLAC anges att om det belopp som krävs enligt det teoretiska kravet baserat på en enda ingångspunkt blir lägre än det som beräknas enligt det faktiska kraven baserade på flera ingångspunkter får de berörda myndigheterna komma överens om en justering för att minimera eller eliminera skillnaden (dvs. genom att minska kraven baserade på flera ingångspunkter). Dessutom förtydligas att totalbeloppet för de faktiska kraven baserade på flera ingångspunkter aldrig får vara lägre än det teoretiska kravet baserat på en enda ingångspunkt.

28 Artikel 72e.4 i CRR.

29 Artikel 92b.2 i CRR.

krav som är fastställd till den 1 januari 2024, med bindande delmål som behöver vara uppnådda senast den 1 januari 2022[30].

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Genom förslaget införs ändringar av gällande lagstiftning. Dessa ändringar är helt och hållet förenliga med de befintliga policybestämmelserna på området tillsyns- och resolutionskrav för institut. Unionens resolutionsram syftar till att säkerställa att bankers förlustabsorbering och rekapitalisering sker med privata medel om bankernas finansiella situation försämras och de därefter försätts i resolution. Genom att underlätta den indirekta teckningen av interna MREL-krav i resolutionsgrupper, genom att bättre anpassa regleringen av bankgrupper med en resolutionsstrategi med flera utgångspunkter till TLAC-standarden och genom att ytterligare specificera en del av kvalifikationskriterierna för efterlevnad av det interna TLAC-kravet innebär förslaget en förbättring av tillämpningen av befintliga unionsbestämmelser vad gäller säkerställandet av bankgruppers möjlighet till resolution. Detta resultat är förenligt med och kommer att bidra till att de övergripande målen i unionens ram för resolution av banker uppnås, dvs. den finansiella stabiliteten skyddas och att skattebetalarnas stöd vid resolution av banker minskas.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Den föreslagna förordningen är avgörande för en lämplig tillämpning av den bredare översyn av unionens finansiella lagstiftning som föreslogs 2016 och antogs 2019 (*paketet om riskbegränsande åtgärder*) som syftade till att minska riskerna i finanssektorn och samtidigt främja hållbar finansiering av ekonomiska verksamheter. Förslaget överensstämmer därför helt med EU:s grundläggande mål att främja finansiell stabilitet, minska skattebetalarnas stöd vid resolution av banker och bidra till en hållbar finansiering av ekonomin.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget grundar sig på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), dvs. samma rättsliga grund som för de lagstiftningsakter som ändras.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

De mål som eftersträvas i den föreslagna förordningen handlar om att komplettera och ändra redan befintlig EU-lagstiftning (CRR och BRRD) och kan därför bättre uppnås på EU-nivå än genom olika nationella initiativ. Medlemsstaternas möjlighet att anta nationella åtgärder är begränsad, eftersom CRR och BRRD redan reglerar dessa frågor, och förändringar på nationell nivå skulle strida mot gällande unionsrätt.

De föreslagna ändringarna kommer att ytterligare främja en enhetlig tillämpning av tillsynskraven och konvergens mellan tillsynsmetoderna samt säkerställa lika villkor på hela den inre marknaden för banktjänster. Medlemsstaterna kan inte i tillräcklig utsträckning uppnå dessa mål på egen hand. Om unionen upphörde med att reglera dessa aspekter skulle den inre marknaden för banktjänster bli föremål för olika regelverk, vilket skulle leda till fragmentering och undergräva det nyligen inrättade enhetliga regelverket på detta område.

[30] Artikel 45m.1 i BRRD.

- **Proportionalitetsprincipen**

Denna unionsåtgärd är nödvändig för att uppnå målet om att förbättra tillämpningen av befintliga unionsbestämmelser vad gäller säkerställandet av bankgruppers möjlighet till resolution. De föreslagna ändringarna gäller bara sådana utvalda bestämmelser i unionens tillsynsregelverk för institut som uteslutande inriktar sig på åtgärder som syftar till att säkerställa att kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder fungerar väl. De föreslagna ändringarna är dessutom begränsade till frågor som inte kan behandlas inom ramen för det befintliga handlingsutrymmet enligt de nuvarande reglerna.

- **Val av instrument**

Åtgärderna ska enligt förslaget genomföras genom att CRR ändras genom en förordning. De föreslagna åtgärderna ändrar de befintliga bestämmelserna rörande tillämpningen av kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställs i CRR. Därför är en förordning ett lämpligt instrument för förslaget.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Detta förslag åtföljs inte av en separat konsekvensbedömning, eftersom förslaget inte ändrar de grundläggande aspekterna av CRR utan främst syftar till att klargöra det rättsliga förhållandet mellan två befintliga EU-rättsliga instrument, närmare bestämt CRR och BRRD, genom att direkt i CRR införliva en särskild behandling avseende den indirekta teckningen av instrument som är kvalificerade för interna MREL-krav. Sådana förtydliganden säkerställer till stor del den fortsatta överensstämmelsen mellan de två ramarna som i hög grad är sammanlänkade med varandra. Detta gör det i sin tur möjligt för instituten att fortsätta beräkna, rapportera och upplysa om en enda uppsättning totalt riskvägt exponeringsbelopp och totalt exponeringsmått för både CRR och BRRD, och därigenom undvika en onödig ökning av komplexiteten.

Dessutom har effekten av de åtgärder som ändras genom detta förslag redan varit föremål för analyser i de konsekvensbedömningar som genomfördes för förordning (EU) 2019/876 och direktiv (EU) 2019/879. Detta inbegriper det möjliga behovet av att emittera ytterligare instrument som är kvalificerade för MREL-krav för att efterleva de interna MREL-krav som infördes av medlagstiftarna genom revideringen av BRRD. Förslaget bygger i stora drag på det förberedande arbete som utförts av EBA, framför allt vad gäller utarbetandet av de tekniska tillsynsstandarderna om indirekt teckning av instrument som är kvalificerade för interna MREL-krav i resolutionsgrupper. Förslaget syftar främst till att hantera oavsiktliga konsekvenser rörande den befintliga TLAC-/MREL-ramen till följd av de nuvarande bestämmelserna i CRR.

De föreslagna ändringarna har en begränsad inverkan på institutens administrativa börda och deras kostnader för att anpassa den interna verksamheten. Dessa kostnader förväntas till större delen uppvägas av att metoden med indirekt teckning av instrument som är kvalificerade för MREL-krav i resolutionsgrupper får fungera korrekt och, för de berörda institutens del, av de fördelar som följer av förbättrad redovisning av dotterföretag i tredjeland och genom att ytterligare specificera kvalifikationskriterier för instrument som emitterats inom ramen för det interna TLAC-kravet.

- **Grundläggande rättigheter**

EU har åtagit sig att iaktta höga standarder i fråga om skydd av grundläggande rättigheter, och har undertecknat en bred uppsättning konventioner om de mänskliga rättigheterna. Förslaget kommer sannolikt inte att inverka direkt på dessa rättigheter, vilka anges i de huvudsakliga FN-konventionerna om de mänskliga rättigheterna, EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, som införlivats med EU-fördragen, och Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får inga konsekvenser för unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

(1) Särskild behandling av den indirekta teckningen av instrument som är kvalificerade för interna MREL-krav

För att genomföra den politiska överenskommelse som nåddes under förhandlingarna om direktiv (EU) 2019/879 föreslås införandet av ett avdragssystem, som utarbetats av EBA inom ramen för förslaget till de tekniska tillsynsstandarderna enligt BRRD, direkt i CRR. Den föreslagna förordningen inför därmed, i artikel 72e.5 i CRR, ett krav på att intermediära moderföretag längs ägandekedjan måste dra av beloppet för det innehav av instrument som är kvalificerade för MREL-krav, vilket inbegriper kapitalbasen, som emitterats av deras dotterföretag som tillhör samma resolutionsgrupp från sin egen kapacitet för interna MREL-krav.

Det är nödvändigt att införa ett avdragssystem. Ur ett resolutionsperspektiv säkerställer systemet att förluster på lämpligt sätt kan överföras uppåt och att kapital kan överföras nedåt mellan resolutionsenheter och deras yttersta dotterföretag, att dubbelräkning av dotterföretagets förlustabsorberande kapacitet undviks när det gäller det intermediära moderföretagets efterlevnad av interna MREL-krav och att ett resultat uppnås som motsvarar resultatet av en fullständig direkt teckning av resolutionsenheten av instrument som emitterats av deras yttersta dotterföretag. Dessutom behövs avdragssystemet också ur ett tillsynsperspektiv eftersom enskilda kapitaltäckningsgrader för intermediära moderföretag i avsaknad av ett sådant system inte på ett lämpligt och tillsynsanpassat sätt återspeglar deras faktiska förlustabsorberingskapacitet, då dessa kapitaltäckningsgrader också inbegriper förlustabsorberingskapaciteten för deras dotterföretag. Detta kan leda till att den valda resolutionsstrategin inte fungerar väl, eftersom det intermediära moderföretaget kan förbruka inte bara sin egen och utan även dotterföretagets förlustabsorberingskapacitet, innan det intermediära moderföretaget eller dotterföretaget når en punkt när det inte längre är bärkraftigt. Genom avdragsmetoden säkerställs att de intermediära moderföretagen rapporterar tillgänglig kapitalbas endast i den mån den avser de risker som är kopplade till deras egna balansräkningar. Dessutom främjar metoden tillämpning utan onödigt dröjsmål av restriktioner avseende högsta utdelningsbara belopp i enlighet med artiklarna 141 och 141b i CRD, artikel 16a i BRRD och fastställande utan onödigt dröjsmål av att det intermediära företaget inte längre är bärkraftigt.

Avdragssystemet bör tillämpas på alla intermediära moderföretag som är institut eller enheter enligt artikel 1.1 b–d i BRRD och som är skyldiga att uppfylla interna MREL-krav som fastställts av resolutionsmyndigheten, oavsett om de ingår i grupper av globala systemviktiga institut eller ej. Därför bör hänvisningarna till kvalificerade skuldposter också förstås som att

de inbegriper de skulder som är kvalificerade för att uppfylla interna MREL-krav enligt artikel 45f.2 a i BRRD.

Avdragssystemet är strikt begränsat till intermediära moderföretag inom ramen för de indirekta teckningarna av instrument för interna MREL-krav. Därför behöver artikel 49.2 i CRR endast ändras vad gäller exponeringar som omfattas av den nya behandling som anges i artikel 72e.5 i CRR. För att säkerställa att det nya avdragssystemet är proportionellt kommer institut dessutom att kunna välja blandningen av instrument (kapitalbas eller kvalificerade skulder) som det intermediära moderföretaget använder för att finansiera förvärvet av instrument av sina dotterföretag för interna MREL-krav. Detta uppnås genom att avdragen först tillämpas på det intermediära moderföretagets kvalificerade skulder. Först när det belopp som ska dras av överstiger det intermediära moderföretagets kvalificerade skulder tillämpas de återstående avdragen på kapitalbasen för tillsynsändamål, med början med supplementärkapitalposter (artikel 66 e i CRR)[31]. I praktiken innebär det att det intermediära moderföretaget helt och hållet kan undvika eventuella kapitalbasrelaterade avdrag så länge det emitterar tillräckligt med MREL-kvalificerade skulder till resolutionsenheten.

I vissa undantagsfall, närmare bestämt när interna MREL-krav och interna TLAC inte tillämpas på individuell nivå utan på gruppnivå[32], kan ett avdragssystem vara alltför långtgående och potentiellt leda till dubbelbestraffning inom ramen för den angivna metoden som bygger på avdrag av hela innehavet. I de fallen bör det intermediära moderföretaget kunna absorbera sina dotterföretags förluster och därför inneha tillräcklig förlustabsorberande kapacitet och rekapitaliseringskapacitet för att tillgodose såväl sina egna behov som behoven hos de dotterföretag som omfattas av konsolideringen. Dessa fall är därför undantagna från avdragssystemet[33].

Den indirekta teckningen av instrument som är kvalificerade för interna MREL-krav bör säkerställa att förluster faktiskt överförs till resolutionsenheten när ett dotterföretag når den punkt när det inte längre är bärkraftigt, liksom att det berörda dotterföretaget rekapitaliseras av resolutionsenheten. Därmed förutsätts det intermediära moderföretaget inte absorbera dessa förluster, utan endast bli ett redskap för att föra förlusterna vidare till resolutionsenheten. Följaktligen, och för att säkerställa att resultatet av den indirekta teckningen är likvärdigt med resultatet av en fullständig direkt teckning i enlighet med medlagstiftarnas avsikt enligt artikel 45f.6 i BRRD, åtföljs avdragssystemet av tillämpningen av en riskvikt på 0 % för exponeringar som omfattas av systemet och av ett motsvarande undantag av dessa exponeringar från beräkningen av det totala exponeringsmåttet för bruttosoliditetsgrad. Detta återspeglas i artiklarna 113.1, 151.1 och 429a.1 i CRR.

Den metod som beskrivs ovan möjliggör genomförandet av den indirekta teckningen av instrument för interna MREL-krav i enlighet med de villkor som medlagstiftarna enades om under förhandlingarna om direktiv (EU) 2019/879 och som återspeglades i EBA:s uppdrag.

---

31 Om de återstående avdragen även överstiger beloppet för det intermediära moderföretagets supplementärkapitalposter, dras det överskjutande beloppet av från övrigt primärkapital (artikel 56 e i CRR). Vid behov dras eventuella kvarvarande belopp därefter av från det intermediära moderföretagets kärnprimärkapitalposter (artikel 36.1 j i CRR).

32 När det gäller det interna MREL-kravet kan detta vara av betydelse för vissa moderföretag inom unionen som är dotterföretag till grupper i tredjeland (artikel 45f.1 tredje stycket i BRRD) och för intermediära moderföretag som omfattas av ett konsoliderat mål för det interna MREL-kravet eftersom nästa dotterföretag i kedjan omfattas av ett undantag (artikel 45f.4 b i BRRD). Även internt TLAC kan uppfyllas på gruppnivå (artikel 11.3a i CRR).

33 I den avdragsmetod som EBA anordnade offentligt samråd om under 2020 förutsågs inte något undantag från avdragssystemet i de fall interna MREL-krav och internt TLAC inte tillämpas på enskild basis utan på gruppbasis, eftersom den aspekten framkom först under det offentliga samrådet.

Dessutom är metoden enkel, särskilt i jämförelse med ett scenario där de nödvändiga avdragen enbart skulle tillämpas i resolutionsramen. Genom att behålla den behandling som fastställs i de två i hög grad sammanlänkade ramarna, CRR respektive BRRD, som är anpassade efter varandra, kan institut fortsätta att beräkna, rapportera och upplysa om en uppsättning med totalt riskvägt exponeringsbelopp och totalt exponeringsmått för både CRR och BRRD, och därigenom undvika en onödig ökning av komplexiteten.

Eftersom den särskilda behandling som utarbetats av EBA inom ramen för förslaget till de tekniska tillsynsstandarderna enligt uppdraget i BRRD införlivas direkt i CRR behövs inte de tekniska tillsynsstandarderna längre. Följden är att artikel 45f.6 i BRRD bör utgå.

(2) Jämförelse mellan det teoretiska kravet baserat på en enda ingångspunkt och totalbeloppet för de faktiska kraven baserade på flera ingångspunkter

Artikel 12a i CRR föreskriver att grupper av globala systemviktiga institut med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter måste beräkna det TLAC-krav som avses i artikel 92a.1 a i CRR utifrån det teoretiska antagandet att gruppen skulle försättas i resolution enligt en resolutionsstrategi med en enda ingångspunkt (*teoretiskt krav baserat på en enda ingångspunkt*). Detta teoretiska krav baserat på en enda ingångspunkt ska resolutionsmyndigheterna sedan jämföra med beloppet för de faktiska TLAC-kraven för varje resolutionsenhet i gruppen enligt en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter (*krav baserade på flera ingångspunkter*). Bestämmelserna i CRR vad gäller följderna av den jämförelsen är dock inte konsekventa.

Närmare bestämt, i de fall där det teoretiska kravet baserat på en enda ingångspunkt *är lägre* än totalbeloppet för de faktiska kraven baserade på flera ingångspunkter anges för närvarande i artikel 92a.3 i CRR att resolutionsmyndigheter *får* agera i enlighet med artiklarna 45d.4 och 45h.2 i BRRD. I motsats till detta anges i artikel 12a sista stycket i CRR att dessa myndigheter *ska* agera i det fallet. På liknande sätt, om det teoretiska kravet baserat på en enda ingångspunkt *är högre* än totalbeloppet för de faktiska kraven baserade på flera ingångspunkter anges i artikel 12a andra stycket i CRR att resolutionsmyndigheter *får* agera, vilket förefaller motsäga artikel 45h.2 sista stycket i BRRD. I det sista stycket anges att beloppet för de faktiska kraven baserade på flera ingångspunkter[34] aldrig får vara lägre än de teoretiska kraven baserade på en enda ingångspunkt[35] och förtydligas därmed att resolutionsmyndigheterna i det fallet är skyldiga att agera och inte längre har något val.

Mot bakgrund av ovanstående föreslås en ändring av artikel 12a i CRR för att förtydliga att resolutionsmyndigheterna med utgångspunkt från beräkningen i den artikeln alltid bör agera i enlighet med artiklarna 45d.4 och 45h.2 i BRRD. Därmed kan artikel 92a.3 i CRR utgå. Detta avlägsnar inkonsekvenserna i CRR, anpassar bestämmelserna i CRR efter dem i BRRD och efter TLAC-standarden samt säkerställer att eventuella ytterligare krav gällande MREL-kravet som fastställs av resolutionsmyndigheten enligt artikel 45d.1 b i BRRD alltid beaktas.

(3) Avdrag från kvalificerade skuldposter: icke-riskbaserade krav för kapitalbas och kvalificerade skulder

Artikel 72e i CRR föreskriver ett avdragssystem som är direkt tillämpligt på systemviktiga institut med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter. Detta är i linje med TLAC-

[34] Dvs. det minimikrav för TLAC som avses i artiklarna 92a och 494 i CRR och eventuella ytterligare krav avseende MREL-kravet som fastställts av resolutionsmyndigheten enligt artikel 45d i BRRD.

[35] Dvs. det minimikrav för TLAC som skulle vara tillämpligt på moderföretaget i gruppen av globala systemviktiga institut och det teoretiska ytterligare krav avseende MREL-kravet som beräknats av resolutionsmyndigheten enligt artikel 45d.4 b i BRRD.

standarden, som syftar till att säkerställa att för globala systemviktiga institut med mer än en resolutionsenhet beräknas förlustabsorberingskapaciteten för varje resolutionsenhet efter avdrag för varje exponering mot andra resolutionsenheter i samma grupp som motsvarar TLAC-instrument. Denna bestämmelse syftar till att minimera risken för spridning inom en grupp av globala systemviktiga institut och att säkerställa att resolutionsenheter har tillräcklig förlustabsorberande kapacitet tillgänglig, vilken inte bör minskas av förluster från gruppinterna innehav av TLAC-instrument. Utan dessa avdrag skulle en resolutionsenhets fallissemang i gruppen av globala systemviktiga institut leda till förluster i andra resolutionsenheter i gruppen och följaktligen till en minskning av dessa resolutionsenheters förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet.

I artikel 72e.4 i CRR ges också ett undantag till det allmänna avdragssystemet. Undantaget anger att avdraget från kapitalbas och kvalificerade skulder som emitterats av ett dotterföretag och innehas av dess moderföretag kan minskas på moderföretagsnivå om beloppet för minskningen i stället dras av från dotterföretagets förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet.

En av förutsättningarna för att minska avdragen på moderföretagsnivå, och i stället dra av beloppet för minskningen på dotterföretagsnivå, är att dotterföretaget i fråga har ett överskott vad gäller dess krav för kapitalbas och kvalificerade skulder. Kravet uttrycks som en riskbaserad och en icke-riskbaserad kvot, i enlighet med artikel 92a.1 i CRR och artikel 45.2 i BRRD. Formeln i CRR för beräkning av dotterföretagets överskott bygger dock enbart på det riskbaserade kravet. Detta kan i sin tur leda till en överskattning av överskottet för de dotterföretag för vilka det icke-riskbaserade kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder är högre än det riskbaserade kravet.

Därför föreslås en ändring av formeln i artikel 72e.4 i CRR. Enligt TLAC-standarden skulle formeln då beakta både de riskbaserade och icke-riskbaserade kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder i det berörda dotterföretaget.

(4) Beaktande av dotterföretag som är etablerade utanför unionen

Artiklarna 12a och 72e.4 i CRR täcker inte uttryckligen dotterföretag som är etablerade i ett tredjeland. Därför är det kanske inte möjligt för bankgrupper i EU med en global resolutionsstrategi med flera ingångspunkter att beakta dotterföretag som är etablerade utanför unionen. Detta är exempelvis relevant vid jämförelse av beloppet för de faktiska kraven baserade på flera ingångspunkter med det teoretiska kravet baserat på en enda ingångspunkt enligt artikel 12a i CRR. Jämförelsen skulle behöva göras mellan ett teoretiskt krav baserat på en enda ingångspunkt bestående av hela gruppen och beloppet för de krav baserade på flera ingångspunkter som fastställts enbart för resolutionsenheter i EU. På liknande sätt kan inte det undantag från det allmänna avdragssystem som är tillämpligt på globala systemviktiga institut med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter och som fastställs i artikel 72e.4 i CRR tillämpas om det berörda dotterföretaget är beläget i ett tredjeland.

För att anpassa behandlingen enligt CRR avseende dotterföretag i tredjeland till den som beskrivs i motsvarande TLAC-standard, som är tillämplig vad gäller enheter som är etablerade i alla jurisdiktioner som omfattas av rådet för finansiell stabilitet, föreslås ändringar av artiklarna 12a och 72e.4 i CRR för att förtydliga att båda bestämmelserna också gäller dotterföretag som är etablerade utanför unionen.

Tillämpningen av artikel 72e.4 i CRR behöver begränsas till de fall där ett tredjelands resolutionssystem är tillämpligt på de berörda dotterföretagen. Om det inte finns något tillämpligt lokalt resolutionssystem eller någon resolutionsmyndighet eller annan myndighet med liknande befogenhet finns det inte några tillförlitliga rättsliga medel för att säkerställa att

kapitalöverskottet, som i praktiken skulle ha överförts till moderinstitutet i EU genom minskade avdrag på moderföretagsnivå, faktiskt kan överföras om dotterföretaget skulle bli insolvent. Detta beror på att fallerande institut, i frånvaro av ett lokalt resolutionssystem, omfattas av insolvensförfaranden i enlighet med tredjelandets lagstiftning. Följden blir att moderföretaget behöver konkurrera med andra fordringsägare vid dotterföretagets insolvens vad gäller betalningen av utestående fordringar.

(5) Förtydliganden om kvalifikationskriterier för skuldinstrument som emitterats inom ramen för det interna TLAC-kravet

I artikel 92b i CRR fastställs det interna TLAC-kravet för större dotterföretag i globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU som inte är resolutionsenheter. Det kravet får uppfyllas med kapitalbas och med kvalificerade skuldinstrument, enligt artikel 92b.2. Kvalifikationskriterierna för kvalificerade skuldinstrument bygger på antagandet att dessa instrument emitteras av en resolutionsenhet[36], men enheter som omfattas av ett internt TLAC-krav är per definition inte resolutionsenheter[37]. Därför kan inte skuldinstrument som emitteras av sådana enheter uppfylla alla kvalifikationskriterier för kvalificerade skuldinstrument. Följden är att dessa institut, till skillnad från vad som anges i artikel 92b.2 i CRR, kan vara skyldiga att uppfylla sina interna TLAC-krav med endast kapitalbasen.

För att åtgärda denna lucka i lagstiftningen läggs ett nytt stycke till efter tredje stycket i artikel 72b.2 i CRR. I det stycket förtydligas att hänvisningar till resolutionsenheten i fråga om intern TLAC måste läsas som hänvisningarna till den enhet som omfattas av det krav som fastställs i artikel 92b i CRR. Det innebär att större dotterföretag till globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU kan emittera, och därmed använda, kvalificerade skuldinstrument som uppfyller deras interna TLAC-krav, såsom medlagstiftarna hade avsett.

[36] Artikel 72b.2 c, k, l och m i CRR.

[37] Artikel 92b.1 i CRR.

2021/0343 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2014/59/EU vad gäller tillsynsbehandlingen av grupper av globala systemviktiga institut med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter och en metod för den indirekta teckningen av instrument som är kvalificerade för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande[38],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[39],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879[40], Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/877[41] och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 [42] ändrades unionens ram för resolution av banker, genom ändringarna av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU[43], Europaparlamentets och

---

38 EUT C .., s.

39 EUT C .., s.

40 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om direktiv 98/26/EG (EUT L 150, 7.6.2019, s. 296).

41 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/877 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet (EUT L 150, 7.6.2019, s. 226).

42 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 150, 7.6.2019, s. 1).

43 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

rådets förordning (EU) nr 806/2014[44] och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013[45]. Dessa ändringar var nödvändiga för att i unionen genomföra den internationella villkorsförteckningen för total förlustabsorberingskapacitet (*TLAC-standarden*)[46] för globala systemviktiga banker och för att förbättra tillämpningen av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (*MREL-kravet*) för alla banker. Den reviderade unionsramen för resolution av banker bör på ett bättre sätt säkerställa att bankers förlustabsorbering och rekapitalisering sker via privata medel när dessa institut inte längre är ekonomiskt bärkraftiga och därför försätts i resolution.

(2) I artikel 12a i förordning (EU) nr 575/2013 föreskrivs att grupper av globala systemviktiga institut med en resolutionsstrategi enligt vilken mer än en gruppenhet kan försättas i resolution (*resolutionsstrategi med flera ingångspunkter*) ska beräkna sitt riskbaserade krav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt det teoretiska antagandet att endast en enhet i gruppen försätts i resolution, och att förluster och rekapitaliseringsbehov för alla dotterföretag i den gruppen överförs till resolutionsenheten (*resolutionsstrategi med en enda ingångspunkt*). I linje med TLAC-standarden bör alla enheter i tredje land som tillhör ett globalt systemviktigt institut som skulle vara resolutionsenheter om de var etablerade i unionen beaktas i den beräkningen.

(3) Enligt artikel 45h.2 tredje stycket i direktiv 2014/59/EU och enligt TLAC-standarden får summan av beloppen för de faktiska kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder i en grupp av globala systemviktiga institut med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter inte vara lägre än beloppet för gruppens teoretiska krav enligt en resolutionsstrategi med en enda ingångspunkt. Förordning (EU) nr 575/2013, närmare bestämt artiklarna 12a och 92a.3, bör anpassas till motsvarande bestämmelser i direktiv 2014/59/EU och säkerställa att resolutionsmyndigheter alltid agerar i enlighet med det direktivet och beaktar både de krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i förordning (EU) nr 575/2013 och eventuella ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med artikel 45d i direktiv 2014/59/EU. Detta bör inte förhindra resolutionsmyndigheter från att dra slutsatsen att eventuella justeringar för att minimera eller eliminera skillnaden mellan beloppet för de faktiska kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder för en grupp av globala systemviktiga institut med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter och den gruppens teoretiska krav enligt en resolutionsstrategi med en enda ingångspunkt, när det förstnämnda är högre än det senare, skulle vara olämpliga eller oförenliga med det globala systemviktiga institutets resolutionsstrategi.

(4) I artikel 92b i förordning (EU) nr 575/2013 fastställs att kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för större dotterföretag till globala systemviktiga institut som är hemmahörande utanför EU och inte är resolutionsenheter bland annat får uppfyllas med kvalificerade skuldinstrument. De kvalifikationskriterier som fastställs i artikel

---

44 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

45 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

46 Rådet för finansiell stabilitet, *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet*, 9.11.2015.

72b.2 c, k, l och m i förordning (EU) nr 575/2013 förutsätter dock att den emitterande enheten är en resolutionsenhet. Det bör säkerställas att dessa större dotterföretag kan emittera skuldinstrument som uppfyller alla kvalifikationskriterier, såsom ursprungligen avsågs.

(5) I enlighet med artikel 72e.4 första stycket i förordning (EU) nr 575/2013 får resolutionsmyndigheterna tillåta att ett globalt systemviktigt institut med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter drar av vissa innehav av instrument avseende kapitalbas och kvalificerade skulder hos dotterföretag som inte tillhör samma resolutionsgrupp, genom avdrag av ett lägre, justerat belopp som fastställs av resolutionsmyndigheten. Enligt artikel 72e.4 andra stycket i den förordningen krävs att skillnaden mellan det justerade beloppet och det ursprungliga beloppet i dessa fall dras av från de berörda dotterföretagens förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet. Enligt TLAC-standarden bör metoden beakta de riskbaserade och icke-riskbaserade kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder i det berörda dotterföretaget. Dessutom bör metoden vara tillämplig på alla dotterföretag i tredjeländer som tillhör det globala systemviktiga institutet, så länge dessa dotterföretag omfattas av ett lokalt resolutionssystem som motsvarar internationellt överenskomna standarder.

(6) För att kunna genomföra metoden med indirekt teckning av instrument som är kvalificerade för interna MREL-krav inom resolutionsgrupper och för att säkerställa att metoden är tillsynsmässigt sund fick Europeiska bankmyndigheten (EBA) i uppdrag, enligt artikel 45f.6 i direktiv 2014/59/EU, att utveckla förslag till tekniska tillsynsstandarder för att fastställa en metod för en indirekt emission av kvalificerade instrument. Det betonades dock i EBA:s skrivelse till kommissionen av den 25 januari 2021 att det fanns flera inkonsekvenser mellan kraven gällande den delegering som fastställs i direktiv 2014/59/EU och de befintliga tillsynsregler som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013, som inte tillåter tillämpning av den tillsynsbehandling som krävs för att uppdraget skulle kunna fullgöras såsom ursprungligen avsågs. Närmare bestämt noterade EBA att det enligt förordning (EU) nr 575/2013 inte är tillåtet att dra av instrument som är kvalificerade för interna MREL-krav och, som en följd av detta, inte heller är tillåtet att tillämpa en lämplig riskvikt i samtliga fall som är av betydelse för uppdraget enligt direktiv 2014/59/EU. Liknande problem konstaterades när det gäller kravet på bruttosoliditetsgrad som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013. Mot bakgrund av dessa rättsliga begränsningar bör den metod som utarbetats av EBA införlivas direkt i förordning (EU) nr 575/2013. Följden blir att det uppdrag att utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som fastställs i artikel 45f.6 i direktiv 2014/59/EU bör utgå.

(7) Inom ramen för resolutionsenheters indirekta teckning av instrument som är kvalificerade för interna MREL-krav enligt den reviderade unionsramen för resolution av banker bör intermediära moderföretag vara skyldiga att från sina egna kvalificerade resurser för interna MREL-krav dra av hela innehavet av kapitalbas och kvalificerade skulder som emitterats av deras dotterföretag som tillhör samma resolutionsgrupp. Detta säkerställer att de interna förlustabsorberings- och rekapitaliseringsmekanismerna inom en grupp fungerar korrekt och att man undviker att det intermediära moderföretagets efterlevnad av dess eget interna MREL-krav leder till dubbelräkning av kvalificerade resurser för interna MREL-krav i dotterföretaget. Utan dessa avdrag skulle dessutom inte enskilda kapitaltäckningsgrader för intermediära moderföretag på ett lämpligt och tillsynsanpassat sätt återspegla företagens faktiska förlustabsorberingskapacitet, eftersom dessa kapitaltäckningsgrader också skulle inbegripa förlustabsorberingskapaciteten för deras

dotterföretag. Detta kan äventyra ett korrekt genomförande av den valda resolutionsstrategin, eftersom det intermediära moderföretaget skulle kunna förbruka både sin egen och dotterföretagets förlustabsorberingskapacitet innan det intermediära moderföretaget eller dotterföretaget når den punkt när inte längre är bärkraftigt. Avdragen bör först tillämpas på de intermediära moderföretagens kvalificerade skuldposter. Om det belopp som ska dras av överstiger beloppet för de intermediära moderföretagens kvalificerade skuldposter bör återstående belopp dras av från deras supplementärkapitalposter. För att säkerställa att avdragssystemet förblir proportionellt bör systemet inte vara tillämpligt i de undantagsfall där det interna MREL-kravet endast tillämpas på gruppnivå.

(8) Den indirekta teckningen av instrument som är kvalificerade för interna MREL-krav bör säkerställa att förluster faktiskt överförs till resolutionsenheten när ett dotterföretag når den punkt när det inte längre är bärkraftigt, liksom att det berörda dotterföretaget rekapitaliseras av resolutionsenheten. Det intermediära moderföretaget bör därmed inte absorbera dessa förluster, utan bör enbart vara ett redskap för att föra förlusterna vidare till resolutionsenheten. Följaktligen, och för att säkerställa att resultatet av den indirekta teckningen är likvärdigt med resultatet av en fullständig direkt teckning, enligt det uppdrag som fastställs i artikel 45f.6 i direktiv 2014/59/EU, bör de exponeringar som dras av få en riskvikt på 0 % för beräkningen av det totala riskvägda exponeringsbeloppet och undantas från beräkningen av det totala exponeringsmåttet.

(9) Eftersom målen för denna förordning, närmare bestämt att fullt ut harmonisera tillsynsbehandlingen av intermediära moderföretags innehav av kvalificerade resurser för interna MREL-krav i deras dotterföretag och att på ett målinriktat sätt revidera kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder för globala systemviktiga institut och större dotterföretag till globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(10) För att säkerställa att instituten får tillräckligt med tid för att genomföra den särskilda behandlingen av den indirekta teckningen av instrument som är kvalificerade för interna MREL-krav, inbegripet det nya avdragssystemet, ska de bestämmelser som fastställer behandlingen bli tillämpliga sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft.

(11) Förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2014/59/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändring av förordning (EU) nr 575/2013

Förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

(6) I artikel 4.1 ska följande punkt (130a) läggas till:

”(130a) relevant myndighet i tredjeland: myndighet i tredjeland enligt definitionen i artikel 2.1.90 i direktiv 2014/59/EU.”

(7) Artikel 12a ska ersättas med följande:

”Artikel 12a

Gruppbaserad beräkning för globala systemviktiga institut med flera resolutionsenheter

Om minst två globala systemviktiga instituts enheter som tillhör samma globala systemviktiga institut är resolutionsenheter eller enheter i tredjeland som skulle vara resolutionsenheter om de var etablerade i unionen ska moderinstitutet inom EU för detta globala systemviktiga institut beräkna beloppet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artikel 92a.1 a. Beräkningen ska göras på grundval av den konsoliderade ställningen för moderinstitutet inom EU, som om detta var det globala systemviktiga institutets enda resolutionsenhet.

Resolutionsmyndigheterna ska agera i enlighet med artiklarna 45d.4 och 45h.2 i direktiv 2014/59/EU.”

(8) I artikel 49.2 ska följande stycke läggas till:

”Denna punkt ska inte tillämpas på de avdrag som anges i artikel 72e.5.”

(9) I artikel 72b.2 ska följande stycke läggas till:

”Vid tillämpning av artikel 92b ska hänvisningar till resolutionsenheten i leden c, k, l och m i denna punkt även förstås som hänvisningar till det institut som är ett större dotterföretag till det globala systemviktiga institutet hemmahörande utanför EU.”

(10) Artikel 72e ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om ett moderinstitut inom EU eller ett moderinstitut i en medlemsstat som omfattas av artikel 92a har direkta, indirekta eller syntetiska innehav av kapitalbasinstrument eller kvalificerade skuldinstrument i ett eller flera dotterföretag som inte ingår i samma resolutionsgrupp som moderinstitutet, får resolutionsmyndigheten för moderinstitutet, efter att vederbörligen ha beaktat yttrandet från resolutionsmyndigheten eller relevanta myndigheter i tredjeländer för eventuellt berörda dotterföretag, tillåta att moderinstitutet drar av sådana innehav genom att dra av ett lägre belopp som fastställs av resolutionsmyndigheten för moderinstitutet. Detta justerade belopp ska åtminstone vara likvärdigt med beloppet (m), som beräknas på följande sätt:

$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - \max\{r_i \cdot aRWA_i; w_i \cdot aLRE_i\}]\}\}$

där

i = index som anger dotterföretaget.

OP_i = värdet av kapitalbasinstrument som har emitterats av dotterföretag i och som innehas av moderinstitutet,

LP_i = värdet av kvalificerade skuldinstrument som har emitterats av dotterföretag i och som innehas av moderinstitutet.

β = procentuell andel kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som har emitterats av dotterföretag i och som innehas av moderföretaget beräknade enligt följande:

$$\beta = \frac{(OP_i + LP_i)}{\textit{beloppet för alla kapitalbasinstr. och kvalificerade skuldinstr. som emitterats av dotterföretag i}}$$

O_i = värdet av kapitalbasen för dotterföretaget i, utan hänsyn till det avdrag som beräknats i enlighet med denna punkt,

L_i = värdet av kvalificerade skulder hos dotterföretag i, utan hänsyn till det avdrag som beräknats i enlighet med denna punkt,

r_i = den kvot som ska tillämpas på dotterföretag i på resolutionsgruppsnivå i enlighet med artikel 92a.1 a i denna förordning och artikel 45c.3 första stycket a i direktiv 2014/59/EU eller, för dotterföretag i tredjeland, ett likvärdigt resolutionskrav som är tillämpligt på dotterföretag i i det tredjeland där det har sitt huvudkontor, i den mån kravet uppfylls med instrument som skulle anses vara kapitalbas eller kvalificerade skulder enligt denna förordning.

$aRWA_i$ = det totala riskvägda exponeringsbeloppet för det globala systemviktiga institutets enhet i, beräknat i enlighet med artikel 92.3 med beaktande av de justeringar som anges i artikel 12a.

w_i = den kvot som ska tillämpas på dotterföretag i på resolutionsgruppsnivå i enlighet med artikel 92a.1 b i denna förordning och artikel 45c.3 första stycket b i direktiv 2014/59/EU eller, för dotterföretag i tredjeland, ett likvärdigt resolutionskrav som är tillämpligt på dotterföretag i i det tredjeland där det har sitt huvudkontor, i den mån kravet uppfylls med instrument som skulle anses vara kapitalbas eller kvalificerade skulder enligt denna förordning.

$aLRE_i$ = det totala exponeringsmåttet för det globala systemviktiga institutets enhet i beräknat i enlighet med artikel 429.4.

Om moderinstitutet får dra av det justerade beloppet i enlighet med första stycket ska dotterföretaget dra av mellanskillnaden mellan beloppet för innehav av kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som avses i första stycket och det justerade beloppet.”

(b) Följande punkt 5 ska läggas till:

”5. Institut och enheter som är skyldiga att efterleva artikel 45c i direktiv 2014/59/EU som inte själva är resolutionsenheter ska från kvalificerade skuldposter dra av de innehav av kapitalbas och kvalificerade skulder som uppfyller villkoren i artikel 45f.2 i det direktivet som de har i sina dotterföretag som tillhör samma resolutionsgrupp.

Avdraget ska inte tillämpas på institut eller enheter som inte själva är resolutionsenheter om dessa är skyldiga att efterleva det krav som avses i artiklarna 45c och 45d i direktiv 2014/59/EU på gruppnivå.

Vid tillämpning av denna punkt ska hänvisningen till kvalificerade skuldposter också förstås som en hänvisning till kvalificerade skulder som avses i artikel 45f.2 a i direktiv 2014/59/EU.”

(11) I artikel 92a ska punkt 3 utgå.

(12) I artikel 113 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. För att beräkna riskvägda exponeringsbelopp ska riskvikter tillämpas på alla exponeringar, såvida de inte dras av från kapitalbasen eller omfattas av behandlingen enligt artikel 72e.5 första stycket, i enlighet med bestämmelserna i avsnitt 2. Tillämpning av riskvikter ska bygga på den exponeringsklass som exponeringen hänförs till och, i den omfattning som anges i avsnitt 2, dess kreditkvalitet. Kreditkvaliteten får fastställas genom hänvisning till kreditbedömningar gjorda av

externa kreditvärderingsinstitut, eller kreditbedömningar gjorda av exportkreditorgan i enlighet med avsnitt 3.”

(13) I artikel 151 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. De riskvägda exponeringsbeloppen för kreditrisk för exponeringar som tillhör någon av de exponeringsklasser som anges i artikel 147.2 a–e och g ska, såvida de inte dras av från kapitalbasen eller omfattas av behandlingen enligt artikel 72e.5 första stycket, beräknas i enlighet med underavsnitt 2.”

(14) I artikel 429a.1 ska följande led q läggas till:

”q) De belopp som omfattas av behandlingen enligt artikel 72e.5 första stycket.”

Artikel 2
Ändring av direktiv 2014/59/EU

I artikel 45f i direktiv 2014/59/EU ska punkt 6 utgå.

Artikel 3
Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med [*Publikationsbyrån: för in datumet = datumet för ikraftträdande*].

Artikel 1.3, 1.5 b, 1.7, 1.8 och 1.9 och artikel 2 ska dock tillämpas från och med [*Publikationsbyrån: för in datumet = sex månader efter datumet för ikraftträdande*].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*